

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 80 0 К 001978 11 Квлз
Бања Лука, 07.02.2012. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Желимира Барића, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића, Обрена Бужанина, Горане Микеш и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету осуђеног В. Н. због продуженог кривичног дјела тешке крађе из чл. 232. ст. 1. тач. 1. у вези са чл. 23. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости његовог браниоца П. Д., адвоката из Б., поднесеном против правноснажне пресуде Окружног суда у Бијељини бр. 80 0 К 001978 11 Кж од 06.9.2011. године, у сједници вијећа одржаној дана 07.02.2012. године, донио је

ПРЕСУДУ

Одбија се захтјев за заштиту законитости као неоснован.

Образложење

Другостепеном пресудом Окружног суда у Бијељини бр. 80 0 К 001978 11 Кж од 06.9.2011. године, одбијена је као неосноване жалба браниоца осуђеног В. Н. и потврђена пресуда Основног суда у Бијељини бр. 80 0 К 001978 08 К од 07.3.2011. године, којом је оглашен кривим због продуженог кривичног дјела тешке крађе из чл. 232. ст. 1. тач. 1. у вези са чл. 23. Кривичног закона Републике Српске (КЗ РС) и осуђена на јединствену казну затвора од једне године.

Против правноснажне другостепене пресуде бранилац осуђеног је поднио захтјев за заштиту законитости због повреде одредаба кривичног поступка из чл. 311. ст. 1. тач. г) Закона о кривичном поступку-Пречишћени текст („Службени гласник РС“, бр. 100/09), са приједлогом да се захтјев уважи, побијана пресуда укине и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање.

У складу са чл. 339г. Закона о кривичном поступку („Службени гласник Републике Српске“, бр. 50/03, 11/04, 115/04, 29/07, 68/07, 119/08, 55/09 и 92/09, у даљем тексту: ЗКП) захтјев је достављен на одговор републичком тужиоцу, који је предложио да се захтјев одбије као неоснован.

Овај суд је у сједници вијећа размотрио списе кривичног предмета и оцијенивши наводе захтјева нашао:

Захтјев за заштиту законитости није основан.

Бранилац у захтјеву наводи да је другостепени суд одржао сједницу вијећа без његовог присуства иако га је он након добијања обавјештења о сједници вијећа благовремено обавијестио да не може присуствовати због заузетости пред судом БиХ. Тврди да је све то суду познато јер годину дана има заузете термине уторком и петком. Сматра да је његово одсуство било оправдано, па је одржавањем сједнице без његовог присуства осуђеном повријеђено право на одбрану јер бранилац није могао да изложи жалбу.

Тачно је да је бранилац поступио као што наводи у захтјеву али и поред тога одржавањем сједнице другостепеног вијећа осуђеном није повријеђено право на одбрану. Одредбом чл. 310. ст. 1. ЗКП прописано је да ће се о сједници вијећа обавијестити странке и бранилац, а у ст. 4. истог члана да недолазак уредно обавијештених странака и браниоца не спречава одржавање сједнице вијећа. Ово суд обавезује само да уредно обавијести процесне субјекте, а њихово је право да према својим обавезама и могућностима одлуче да ли ће да присуствују сједници вијећа. Заузетост браниоца поступањем пред другим судом није разлог због кога суд мора по његовој молби да одложи заказану сједницу. Суд је овлашћен да према сложености предмета, садржини жалбе и осталим околностима, оцијени да ли је присуство браниоца корисно и сходно томе донесе одлуку да ли ће одржати сједницу у његовом одсуству. У конкретном случају на сједницу није желио да дође ни уредно обавијештени осуђени, док је присуствовао његов отац који је изјавио самосталну жалбу, па је код оваквог стања ствари, одлука другостепеног суда о постојању услова за одржавање сједнице другостепеног вијећа правилна и законита. Врховни суд указује да се код доминантно адверсарно конципираног кривичног поступка, какав је наш, од одбране очекује да обезбиједи несметано одвијање поступка, а на који начин ће то урадити суд се овдје није дужан упуштати.

Ради тога осуђеном није повријеђено право на одбрану ако је његов бранилац уредно обавијештен, а другостепени суд одржи сједницу вијећа без обзира на то што га је бранилац обавијестио да због заузетости пред другим судом сједници не може присуствовати. Зато наводи захтјева о учињеној повреди права на одбрану нису основани.

Због наведених разлога захтјев за заштиту законитости је одбијен у смислу одредбе чл. 339ђ. ЗКП.

Записничар,
Софија Рибич

Предсједник вијећа,
Желимир Барић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић